

Eerbetoon door Nelly Maes ,

Zijn fysieke krachten waren verminderend de laatste tijd maar de moed van Willy Kuijpers bleef ongebroken, zoals het luidt in het Gebed voor het Vaderland dat hij op zijn ziekbed nog meezong.

Dat tekende hem . Hij was een flamingant met een groot hart voor de mensen, vooral voor de zwaksten . Hij nam ze op in zijn huis, hij bezocht ze in de gevangenis, hij kwam voor hen op in het parlement bij de sluiting van hun fabriek. Hij ontbrak op geen enkele Vlaamse betoging In Brussel of de Voerstreek of langs de taalgrens, in Komen. Hij was een man van de ludieke acties ook als die met politiegeweld werd beteugeld . Zijn zin voor humor was letterlijk ontwapenend.

Hij was een "volksnationalist ", in tegenstelling tot de "staatsnationalisten "die de macht uitoefenden in de Europese staten, de minderheden verdrukten, hun taal en cultuur discrimineerden hun streven naar zelfbestuur met geweld belemmerden, in het Spanje van Franco maar ook achter het ijzeren gordijn . Zijn moedig optreden voor Basken en Catalanen, Schotten en Welsh, Koerden en Armeniers maakte hem voorvechter van een Europa van volkeren en regio's .

Hij was en bleef een militant van de Volksunie van bij de opkomst van de partij. Hij zette ze op de kaart in het Leuvense. Toen wij als Volksuniejongeren mee betoogden tegen de oorlog in Vietnam deden de Leuvense Vujo's dat onder zijn impuls met het portret van Borms. De strijd voor Leuven Vlaams voerden wij in straten en de volksvergaderingen, met studenten en scholieren , met traditionele Vlaamse verenigingen en revolutionairen van mei '68. Wij vierden als militant de doorbraak van de VU mee in 1965 en de val van de regering over Leuven Vlaams in 1968 .

De unitaire staat had afgedaan . Een autonoom Vlaanderen , sociaal en federaal, dat was de leuze, in een pluralistische en democratische geest. Maurits Coppieters was ons voorbeeld.

De eerste staatsvorming en de spitsing van de unitaire partijen kwam er onder druk van de groeiende VU maar meteen werden we geconfronteerd met het Franstalig en Belgicistisch establishment dat de macht van de Vlaamse demografische meerderheid via de "grendelgrondwet" tot op vandaag aan banden legt. In dat kader moesten de VU de strijd voor echte Vlaamse autonomie verderzetten .

Willy werd net als ik , wij gemeenteraadslid in 1970 en volksvertegenwoordiger in 1971. De tenoren van de partij behandelden de communautaire thema's . Als nieuwkomers namen wij de nieuwe thema's op ons . Ik herinner mij dat Willy interpelleerde over de sluiting van de fabriek Marie Thumas en voor de economische problemen in zijn streek . Wij namen deel aan de eerste acties voor het leefmilieu die her en der werden georganiseerd en interpeleerden daarover in de Kamer , zoals wij dat ook deden over de taalkwestie in Schaarbeek, Voeren, Komen, Vloesberg ..

Dat dagdagelijks engagement bleef Willy volhouden ,soms met electoraal succes voor de partij, soms met verkiezingsnederlagen zoals na het Egmontpact. Dank zij niet aflatende inzet konden wij zetelen in het eerste rechtstreeks verkozen Vlaams parlement met een eigen regering. Als Europees parlamentslid wilde Coppieters de stem zijn van de volkeren zonder

staat. Samen met Jaak Vandemeulebroucke kon Willy die regionalisten in een Europese fractie ,de EVA, samenbrengen.

Willy, je deed dat op je eigen wijze, met de kracht van je overtuiging, met humor en liefde. Wij blijven je dankbaar .

Nelly Maes